

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA

Na podstawie art. 14b § 1 i § 6 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (t.j. Dz.U. z 2015 r., poz. 613 ze zm.) oraz § 6 pkt 2 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 22 kwietnia 2015 r. w sprawie upoważnienia do wydawania interpretacji przepisów prawa podatkowego (Dz.U. z 2015 r. poz. 643), Dyrektor Izby Skarbowej w Katowicach działający w imieniu Ministra Rozwoju i Finansów stwierdza, że stanowisko – przedstawione we wniosku z 22 lipca 2016 r. (data wpływu 28 lipca 2016 r.), uzupełnionym pismem z 12 października 2016 r. (data wpływu 18 października 2016 r.), o wydanie interpretacji przepisów prawa podatkowego dotyczącej podatku od towarów i usług w zakresie prawa do odliczenia podatku naliczonego przez przedstawiciela pośredniego - **jest nieprawidłowe.**

UZASADNIENIE

W dniu 28 lipca 2016 r. został złożony ww. wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej dotyczącej podatku od towarów i usług w zakresie prawa do odliczenia podatku naliczonego przez przedstawiciela pośredniego.

Ww. wniosek został uzupełniony pismem z 12 października 2016 r. będącym odpowiedzią na wezwanie Organu z 10 października 2016 r. znak: IBPP4/4512-85/16-1/LG.

We wniosku przedstawiono następujący stan faktyczny:

Firma X sp. z o.o. działając jako przedstawiciel pośredni w rozumieniu art. 5 Rozporządzenia Rady 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny, w dniu 8 września 2015 r. złożyła w Urzędzie Celnym w ... zgłoszenie uzupełniające do procedury celnej o numerze ..., poprzedzone wpisem do rejestru w procedurze uproszczonej z zastosowaniem zawieszono poboru podatku od towarów i usług (dalej zwanym VAT).

Zgodnie z art. 33a ustawy o podatku od towarów i usług dla podmiotu reprezentowanego przez Wnioskodawcę, to jest firmę Y S.R.O. z siedzibą w ... w dniu ... 2016 r. wydano decyzję zmieniającą metodę płatności z rozliczenia podatku VAT w deklaracji na przelew z powodu niewypelnionego przez tę firmę wymogu, który był jednocześnie warunkiem z korzystania z tego uproszczenia, to jest nie złożenia do UC wymaganych deklaracji VAT w określonym ustawą terminie. Wysłane przez organ celny postanowienie z dnia ... 2016 r. o wszczęciu postępowania podatkowego w związku z importem towaru przez firmę Y S.R.O. nie zostało odebrane. Konsekwencją tego było dostarczenie zastępcze poprzez wywieszenie w urzędzie celnym wspomnianego postanowienia. Mając na uwadze powyższe należy przyjąć brak możliwości skutecznego przeprowadzenia czynności egzekucyjnych w stosunku do ww. zobowiązania podatkowego w odniesieniu do spółki Y S.R.O. Tym samym X sp z o.o. jako przedstawiciel pośredni w związku z odpowiedzialnością solidarną dłużnika wynikającą z przepisów

wspólnotowego prawa celnego Pozostaje podmiotem odpowiedzialnym z tego tytułu. Należy nadmienić że działanie w ramach przedstawicielstwa pośredniego jest w tym wypadku działaniem we własnym imieniu, lecz na rzecz innej osoby. Zasadniczo za dłużnika uznaje się zgłaszającego, jednak w przypadku przedstawicielstwa pośredniego dłużnikiem jest również osoba, na rzecz której składane jest zgłoszenie celne. Jeżeli w odniesieniu do tego samego długu celnego występuje kilku dłużników, są oni solidarnie zobowiązani do pokrycia tego długu.

Ponadto w piśmie z 12 października 2016 r. Wnioskodawca wskazał, że:

1. Jest zarejestrowanym podatnikiem podatku od towarów i usług (VAT).
2. Decyzja została wydana dla Y S.R.O.- zmieniającą metodę płatności z rozliczenia podatku VAT w deklaracji na przelew z powodu niewypełnionego przez tę firmę wymogu, który był jednocześnie warunkiem z korzystania z tego uproszczenia, to jest nie złożenia do UC wymaganych deklaracji VAT w określonym ustawą terminie.
3. Towar co do którego była wydana decyzja nie był wykorzystany przez Wnioskodawcę w działalności gospodarczej, ponieważ spółka pełni rolę pośrednika z solidarną odpowiedzialnością za dług celny i podatkowy.
4. Decyzja na naliczony podatek od towarów i usług ma bezpośredni wpływ z wykonywaniem czynności ponieważ spółka jest współodpowiedzialna za pokrycie tego podatku i ponadto bierze czynny udział w czynnościach prowadzących do jego wyliczenia.
5. Faktura za wykonanie usługi nie obejmuje podatku od towarów i usług ze zgłoszenia celnego.

W związku z powyższym zadano następujące pytanie:

Czy w momencie wszczęcia egzekucji wierzytelności przez organ służby celnej w stosunku do X sp. z o.o. oraz zapłacenia podatku VAT zgodnie z wydaną decyzją, firma X sp. z o.o. będzie posiadała prawo do odliczenia podatku naliczonego, mając na uwadze, że złożyła zgłoszenie celne, pozostaje adresatem decyzji administracyjnej oraz jest podmiotem, w stosunku do którego prowadzone jest postępowanie egzekucyjne?

Zdaniem Wnioskodawcy.

Przedstawiciel pośredni działa bowiem we własnym imieniu (w konsekwencji dokumenty celne wystawione są na niego). W myśl art. 2 pkt 7 ustawy o VAT przez import towarów rozumie się przywóz towarów z terytorium państwa trzeciego na terytorium kraju. Z kolei, zgodnie z art. 17 ust. 1 pkt 1 ustawy o VAT, za podatnika uznaje się osoby prawne, jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej oraz osoby fizyczne, na których ciąży obowiązek uiszczenia cła (...), Zasadniczo za dłużnika uznaje się zgłaszającego, jednak w przypadku przedstawicielstwa pośredniego dłużnikiem jest również osoba, na rzecz której składane jest zgłoszenie celne. Jeżeli w odniesieniu do tego samego długu celnego występuje kilku dłużników, są oni solidarnie zobowiązani do pokrycia tego długu (art. 213 w.k.c.). W świetle powyższych

regulacji zasadne jest twierdzenie, że w przypadku importu towarów dokonywanego poprzez przedstawiciela pośredniego obowiązek uiszczenia cła ciąży zarówno na przedstawicielu, jak i jego zleceniodawcy (polskim przedsiębiorcy - importerze). To oznacza, że można przypisać status podatnika VAT (z tytułu importu towarów) obu podmiotom. Potwierdza to wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 6 maja 2009 r. (I FSK 233/08). W orzecznictwie sądowym odnaleźć można wyroki przyznające prawo do odliczenia VAT z tytułu importu towarów agencji celnej działającej w charakterze przedstawiciela pośredniego (np. wyrok WSA w Krakowie z 9 listopada 2010 r., I SA/Kr 1089/10). Wynikające z odpowiedzialności solidarnej prawo wyboru przez organ podatkowy osoby dłużnika przysługuje dopiero w fazie postępowania egzekucyjnego, natomiast wcześniej organ podatkowy musi doprowadzić do ustalenia zobowiązania podatkowego od każdego z dłużników (np. wyrok NSA z dnia 25 lutego 2003 r., sygn. akt I SA/Łd 1086/01 - ONSA, Nr 1, poz. 33). W związku z tym, iż poprzez stwierdzenie braku możliwości kontaktu z firmą Y S.R.O jedyną możliwością wyegzekwowania wierzytelności budżetowych będzie firma X sp. z o.o. na co dostanie wspomniane wyżej wymienione dokumenty, należy stwierdzić iż będzie mogła po uiszczeniu należnego podatku VAT odliczyć jego wartość w deklaracji podatkowej.

W świetle obowiązującego stanu prawnego stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej przedstawionego stanu faktycznego uznaje się za nieprawidłowe.

Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (t.j. Dz.U. z 2016 r. poz. 710 ze zm.), zwanej dalej ustawą, opodatkowaniu podatkiem od towarów i usług, zwanym dalej "podatkiem", podlegają:

1. odpłatna dostawa towarów i odpłatne świadczenie usług na terytorium kraju;
2. eksport towarów;
3. import towarów na terytorium kraju;
4. wewnątrzwspólnotowe nabycie towarów za wynagrodzeniem na terytorium kraju;
5. wewnątrzwspólnotowa dostawa towarów.

Przez terytorium kraju rozumie się przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z zastrzeżeniem art. 2a (art. 2 pkt 1 ustawy).

Stosownie do art. 7 ust. 1 ustawy – przez dostawę towarów, o której mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1, rozumie się przeniesienie prawa do rozporządzania towarami jak właściciel (...). Towarami zaś, na mocy art. 2 pkt 6 ustawy, są rzeczy oraz ich części, a także wszelkie postacie energii.

W myśl art. 2 pkt 7 ustawy, przez import towarów należy rozumieć przywóz towarów z terytorium państwa trzeciego na terytorium Unii Europejskiej.

Podatnikami są - na podstawie art. 15 ust. 1 ustawy - osoby prawne, jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej oraz osoby fizyczne,

wykonujące samodzielnie działalność gospodarczą, o której mowa w ust. 2, bez względu na cel lub rezultat takiej działalności.

Natomiast przepis art. 17 ust. 1 pkt 1 ustawy stanowi, że podatnikami są również osoby prawne, jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej oraz osoby fizyczne, na których ciąży obowiązek uiszczenia cła, również w przypadku, gdy na podstawie przepisów celnych importowany towar jest zwolniony od cła albo cło na towar zostało zawieszona, w części lub w całości, albo zastosowano preferencyjną, obniżoną lub zerową stawkę celną. Zgodnie z art. 33 ust. 1 ustawy, podatnicy, o których mowa w art. 17 ust. 1 pkt 1 i 2 oraz ust. 1b, są obowiązani do obliczenia i wykazania w zgłoszeniu celnym kwoty podatku, z uwzględnieniem obowiązujących stawek, z zastrzeżeniem art. 33b.

Z kolei w myśl art. 33a ust. 1, 5, 6, 7 i 8 ustawy, w brzmieniu obowiązującym do dnia 19 sierpnia 2016 r., w przypadku gdy towary zostaną objęte na terytorium kraju procedurą uproszczoną, o której mowa w art. 76 ust. 1 lit. b lub c rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz. Urz. WE L 302 z 19.10.1992, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 2, t. 4, str. 307), w której okresem rozliczeniowym jest miesiąc kalendarzowy, podatnik może rozliczyć kwotę podatku należnego z tytułu importu towarów w deklaracji podatkowej składanej za okres, w którym powstał obowiązek podatkowy z tytułu importu tych towarów.

W przypadku gdy objęcie towaru procedurą uproszczoną, o której mowa w art. 76 ust. 1 lit. b lub c rozporządzenia wymienionego w ust. 1, jest dokonywane przez przedstawiciela pośredniego w rozumieniu przepisów celnych, uprawnienie, o którym mowa w ust. 1, przysługuje podatnikowi, na rzecz którego jest składane zgłoszenie celne. Przepisy ust. 2-4 stosuje się odpowiednio.

Podatnik jest obowiązany do przedstawienia organowi celnemu dokumentów potwierdzających rozliczenie kwoty podatku należnego z tytułu importu towarów w deklaracji podatkowej w terminie 4 miesięcy po miesiącu, w którym powstał obowiązek podatkowy z tytułu importu towarów.

W przypadku gdy podatnik, w terminie, o którym mowa w ust. 6, nie przedstawił dokumentów, o których mowa w tym przepisie, traci prawo do rozliczenia podatku na zasadach określonych w ust. 1, w odniesieniu do kwoty podatku należnej z tytułu importu towarów, którą miał rozliczyć w deklaracji podatkowej. Podatnik jest obowiązany do zapłaty organowi celnemu kwoty podatku wraz z odsetkami.

W przypadku, o którym mowa w ust. 5, przepis ust. 7 stosuje się odpowiednio, z tym że obowiązek zapłaty kwoty podatku wraz z odsetkami ciąży solidarnie na podatniku oraz na przedstawicielu pośrednim.

Przedmiotem wniosku jest możliwość odliczenia podatku naliczonego wynikającego z decyzji Urzędu Celnego wydanej 30 czerwca 2016 r. dla firmy Y S.R.O. W sprawie Wnioskodawca działał jako przedstawiciel pośredni z solidarną odpowiedzialnością za dług celny i podatkowy. Na podstawie tej decyzji zmieniona została metoda płatności z rozliczenia podatku VAT w

deklaracji na przelew z powodu niewypełnienia przez firmę Y wymogu, tj. niezłożenia do Urzędu Celnego wymaganych deklaracji VAT w określonym terminie. Towar będący przedmiotem decyzji nie był wykorzystywany przez Wnioskodawcę w działalności gospodarczej. Faktura za wykonanie usługi przez Wnioskodawcę nie obejmuje podatku od towarów i usług ze zgłoszenia celnego.

Podstawowe zasady dotyczące odliczania podatku naliczonego zostały sformułowane w art. 86 ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (t.j. Dz.U. z 2016 r. poz. 710 ze zm.), zwanej dalej ustawą. W myśl tego przepisu – w zakresie, w jakim towary i usługi są wykorzystywane do wykonywania czynności opodatkowanych, podatnikowi, o którym mowa w art. 15, przysługuje prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego, z zastrzeżeniem art. 114, art. 119 ust. 4, art. 120 ust. 17 i 19 oraz art. 124.

Natomiast w myśl art. 86 ust. 2 pkt 2 ustawy kwotę podatku naliczonego stanowi w przypadku importu towarów - kwota podatku:

- a. wynikająca z dokumentu celnego,
- b. należnego, w przypadku, o którym mowa w art. 33a,
- c. wynikająca z deklaracji importowej, w przypadku, o którym mowa w art. 33b.

W myśl art. 86 ust. 10 ustawy, prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego powstaje w rozliczeniu za okres, w którym w odniesieniu do nabytych lub importowanych przez podatnika towarów i usług powstał obowiązek podatkowy.

Zgodnie z art. 86 ust. 10d ustawy, w brzmieniu obowiązującym do dnia 19 sierpnia 2016 r., prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego powstaje:

1. w przypadku stosowania w imporcie towarów procedury uproszczonej, polegającej na wpisie do rejestru zgodnie z przepisami celnymi - za okres rozliczeniowy, w którym podatnik dokonał wpisu do rejestru; obniżenie kwoty podatku należnego następuje pod warunkiem dokonania przez podatnika zapłaty podatku wykazanego w dokumencie celnym stanowiącym zgłoszenie uzupełniające dotyczące tego okresu rozliczeniowego, z zastrzeżeniem art. 33a;
2. w przypadku decyzji, o których mowa w art. 33 ust. 2 i 3 oraz art. 34 - w rozliczeniu za okres, w którym podatnik otrzymał decyzję; obniżenie kwoty podatku należnego następuje pod warunkiem dokonania przez podatnika zapłaty podatku wynikającego z decyzji.

Na podstawie art. 86 ust. 10d ustawy, w brzmieniu obowiązującym od dnia 20 sierpnia 2016 r., prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego powstaje:

1. w przypadku stosowania w imporcie towarów uproszczenia, o którym mowa w art. 182 unijnego kodeksu celnego - za okres rozliczeniowy, w

- którym podatnik dokonał wpisu do rejestru zgłaszającego; obniżenie kwoty podatku należnego następuje pod warunkiem dokonania przez podatnika zapłaty podatku wykazanego w dokumencie celnym stanowiącym zgłoszenie uzupełniające dotyczące tego okresu rozliczeniowego, z zastrzeżeniem art. 33a;
2. w przypadku decyzji, o których mowa w art. 33 ust. 2 i 3 oraz art. 34 - w rozliczeniu za okres, w którym podatnik otrzymał decyzję; obniżenie kwoty podatku należnego następuje pod warunkiem dokonania przez podatnika zapłaty podatku wynikającego z decyzji.

Należy zauważyć, że w przedmiotowej kwestii wypowiedział się Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej w wyroku z dnia 25 czerwca 2015 r. w sprawie C-187/14 DSV Road, w którym rozpatrywał m.in. prawo do odliczenia podatku naliczonego z tytułu importu towarów przez przewoźnika (pytanie prejudycjalne nr 4).

W orzeczeniu tym TSUE stwierdził: „...zgodnie z brzmieniem art. 168 lit. e) dyrektywy VAT prawo do odliczenia istnieje jedynie wówczas, gdy przywiezione towary są wykorzystywane na potrzeby opodatkowanych transakcji podatnika. Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Trybunału dotyczącym prawa odliczenia podatku VAT obciążającego nabycie towarów lub usług przesłanka ta jest spełniona jedynie wówczas, gdy koszt świadczeń powodujących naliczenie podatku jest włączony w cenę poszczególnych transakcji objętych podatkiem należnym lub w cenę towarów lub usług świadczonych przez podatnika w ramach jego działalności gospodarczej (zob. wyroki: SKF, C-29/08, EU:C:2009:665, pkt 60; Eon Aset Menidjunt, C-118/11, EU:C:2012:97, pkt 48).

Ponieważ wartość przewożonych towarów nie stanowi części kosztów składających się na cenę zafakturowaną przez przewoźnika, którego działalność ogranicza się do przewozu tych towarów za wynagrodzeniem, przesłanki zastosowania art. 168 lit. e) dyrektywy VAT nie zostały w niniejszej sprawie spełnione.

Z całości powyższych rozważań wynika, że na pytanie czwarte należy udzielić odpowiedzi, że art. 168 lit. e) dyrektywy VAT należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwia się on przepisom krajowym wykluczającym odliczenie podatku VAT związanego z przywozem, do zapłaty którego zobowiązany jest przewoźnik, który nie jest ani importerem, ani właścicielem towarów, o których mowa, lecz który jedynie zapewnił wykonanie transportu i odprawę celną w ramach swej działalności przewozowej podlegającej podatkowi VAT.”

Tym samym w sprawie C-187/14 Trybunał orzekł, że artykuł 168 lit. e) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwia się on przepisom krajowym wykluczającym odliczenie podatku od wartości dodanej związanego z przywozem, do zapłaty którego zobowiązany jest przewoźnik, który nie jest ani importerem, ani właścicielem towarów, o których mowa, lecz który jedynie zapewnił wykonanie transportu i odprawę celną w ramach swej działalności

przewozowej podlegającej podatкови od wartości dodanej.

Zatem w ww. wyroku TSUE przypomniiał zasadę, że prawo do odliczenia powstaje tylko w przypadku gdy koszt świadczeń powodujących naliczenie podatku jest włączony w cenę poszczególnych transakcji objętych podatkiem należnym lub w cenę towarów lub usług świadczonych przez podatnika w ramach jego działalności gospodarczej. Jeżeli zatem zgłoszenie towarów do odprawy celnej dokonywane jest przez przewoźnika, który na podstawie przepisów celnych może zostać zobowiązany do uiszczenia zobowiązania wynikającego z cła oraz podatku VAT z tytułu importu towarów, uiszczony przez tego przewoźnika należny podatek z tytułu importu towarów nie będzie stanowił u niego podatku naliczonego i nie będzie podlegał odliczeniu. Te same zasady w kwestii odliczania podatku naliczonego będą dotyczyły wszystkich podmiotów, które w rozumieniu przepisów Wspólnotowego Kodeksu Celnego i unijnego kodeksu celnego mogą być uznane za dłużników i zobowiązane do uiszczenia należnego podatku VAT z tytułu importu towarów (np. przedstawiciele pośredni, agencje celne, osoby usuwające towar spod dozoru celnego, przewoźnicy, podmioty dokonujące importu towarów na rzecz innych podmiotów itd.). W każdym przypadku należy zatem badać, czy koszt towarów powodujących naliczenie podatku z tytułu importu jest włączony w cenę transakcji objętych podatkiem należnym (w cenę towarów lub usług), świadczonych przez tego konkretnego podatnika w ramach jego działalności gospodarczej.

W przepisach prawa krajowego kwestia prawa do odliczenia VAT z tytułu importu towarów uregulowana została w cyt. wyżej art. 86 ust. 1 i ust. 2 pkt 2 ustawy, zgodnie z którym podatnikowi przysługuje prawo do odliczenia VAT w zakresie, w jakim towary i usługi są wykorzystywane do wykonywania czynności opodatkowanych, a kwotę podatku naliczonego stanowi kwota podatku wynikająca z otrzymanego dokumentu celnego, kwota podatku należnego - w przypadku, o którym mowa w art. 33a ustawy lub kwota podatku wynikająca z deklaracji importowej, w przypadku, o którym mowa w art. 33b. Zatem, aby podatnik miał prawo do obniżenia podatku należnego o podatek naliczony wynikający m.in. z otrzymanych dokumentów celnych, co ma miejsce w sprawie, warunkiem koniecznym jest wykorzystanie importowanego towaru do działalności opodatkowanej tego podatnika. Ponadto jak wskazał TSUE, koszt świadczeń powodujących naliczenie podatku, powinien być włączony w cenę poszczególnych transakcji objętych podatkiem należnym lub w cenę towarów lub usług świadczonych przez podatnika w ramach jego działalności gospodarczej.

Odnosząc zatem powyższe tezy orzeczenia TSUE do przedstawionej sprawy oraz opierając się na regulacjach ustawy o podatku od towarów i usług w zakresie odliczania podatku, trzeba stwierdzić, że w sprawie nie została spełniona podstawowa przesłanka uprawniająca do skorzystania z prawa do odliczenia podatku naliczonego, tj. towar będący przedmiotem importu, nie był wykorzystywany przez Wnioskodawcę w jego działalności gospodarczej. Z uwagi już na ten fakt Wnioskodawcy nie przysługuje prawo do odliczenia

podatku naliczonego na podstawie decyzji Urzędu Celnego, której przedmiotem był zaimportowany towar.

W sprawie Wnioskodawca jako przedstawiciel pośredni w związku z odpowiedzialnością solidarną dłużnika wynikającą z przepisów prawa celnego jest podmiotem odpowiedzialnym za powstałe zobowiązanie i zarazem podmiotem zobowiązanym do zapłaty tego zobowiązania w podatku VAT.

Jednocześnie fakt, że Wnioskodawca jest zobowiązany do zapłaty podatku VAT jako solidarny dłużnik nie jest tożsame, że przysługuje mu prawo do odliczenia podatku wynikającego z decyzji urzędu celnego, gdyż importowane towary nie były wykorzystywane przez Wnioskodawcę w jego działalności gospodarczej.

Zatem stanowisko Wnioskodawcy jest nieprawidłowe.

Ponadto Organ zauważa, że powołane we własnym stanowisku wyroki: NSA z 25 lutego 2003 r. sygn. akt I SA/Łd 1086/01 oraz NSA z 6 maja 2009 r. sygn. akt I FSK 233/08 nie rozstrzygały w zakresie prawa do odliczenia podatku naliczonego na podstawie decyzji urzędu celnego z tytułu importu towarów przez przedstawiciela pośredniego. Odnośnie natomiast orzeczenia WSA w Krakowie z 9 listopada 2010 r. sygn. akt I SA/Kr 1089/10 należy mieć na uwadze, że rozstrzygnięcie to zapadło przed orzeczeniem TSUE w sprawie C-187/14.

Należy także zauważyć, że interpretacje przepisów prawa podatkowego wydawane są w indywidualnych sprawach podatników i niewątpliwie kształtują sytuację prawną tych podatników w sprawach będących przedmiotem rozstrzygnięcia, lecz dotyczą konkretnych stanów faktycznych i nie mają mocy prawa powszechnie obowiązującego co oznacza, że należy je traktować indywidualnie (por. prawomocny wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z 27 marca 2015 r. sygn. akt III SA/Łd 109/15).

Interpretacja dotyczy stanu faktycznego przedstawionego przez Wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego w dacie zaistnienia zdarzenia w przedstawionym stanie faktycznym.

Nadmienia się, że niniejsza interpretacja traci ważność w przypadku zmiany któregokolwiek z elementów przedstawionego stanu faktycznego lub zmiany stanu prawnego.

Stronie przysługuje prawo do wniesienia skargi na niniejszą interpretację przepisów prawa podatkowego z powodu jej niezgodności z prawem. Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego, po uprzednim wezwaniu na piśmie organu, który wydał interpretację w terminie 14 dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o jej wydaniu – do usunięcia naruszenia prawa (art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi – t.j. Dz.U. z 2016 r. poz. 718 ze zm.).

Skargę do WSA wnosi się (w dwóch egzemplarzach – art. 47 ww. ustawy) w

terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli organ nie udzielił odpowiedzi na wezwanie, w terminie sześćdziesięciu dni od dnia wniesienia tego wezwania (art. 53 § 2 ww. ustawy).

Skarga na pisemną interpretację przepisów prawa podatkowego wydaną w indywidualnej sprawie, opinię zabezpieczającą i odmowę wydania opinii zabezpieczającej może być oparta wyłącznie na zarzucie naruszenia przepisów postępowania, dopuszczeniu się błędu wykładni lub niewłaściwej oceny co do zastosowania przepisu prawa materialnego. Sąd administracyjny jest związany zarzutami skargi oraz powołaną podstawą prawną (art. 57a ww. ustawy).

Skargę wnosi się za pośrednictwem organu, którego działanie lub bezczynność są przedmiotem skargi (art. 54 § 1 ww. ustawy) na adres: Izba Skarbowa w Katowicach Biuro Krajowej Informacji Podatkowej w Bielsku-Białej, ul. Traugutta 2a, 43-300 Bielsko-Biała.